

POËZIE AAN DE VECHT

2017

Gedichtenbundel

Poëziefestival

Ter gelegenheid van de Nationale Gedichtenweek

Donderdag 2 februari 2017

Locatie: Vecht en Angstelkerk, Loenen aan de Vecht
Een initiatief van de Stichting Poëzie aan de Vecht

Speciale gasten:

Tjitske Jansen, dichteres en schrijfster   leest op verschillende momenten
in het programma voor uit eigen werk

Marcel Blekendaal   Eindigt de avond met een poëtische
performance

Muziek wordt verzorgd door:
Philip Karmanov, piano
Frits Ceder, percussie
Nicole Huijds, zang

Met dank aan:

Prins Bernhard Cultuurfonds
Vecht en Angstelkerk, Loenen aan de Vecht
Martin van Kralingen, Boekhandel van Kralingen Breukelen
Jacintha Egbers
Maud van Wielink, coaching voordragers

Drukwerk is verzorgd door Multicopy Maarssenbroek Lage Weide

Bestuur van Stichting Poëzie aan de Vecht:

Annet Koops, Breukelen
Ellen Dijkstra, Breukelen
Jantine van der Lecq, Maarssen
Nelleke Jaspers, Maarssen

www.poezieaandevecht.nl

Inhoudsopgave

Zelvoyca Egbers	Mijn herinnering in een USB	6
Tosca Ceder / Luka Jaspers	Mijn moeder	6
Maurits Brouwer	Voor haar	7
Julian Ceder	Rotown Magic	7
Piet van den Akker	Socotra	8
	Vluchteling	
Jantien van der Lecq	Godenkinderen	9
Jerry Baas	Varen op de Vecht	10
Ludgarda Lont	Even geen grap	11
André Branderhorst	Humoristisch	12
Ellen Dijkstra	Vijf gedichten van Judith Herzberg	13
Helen van Dijk	Pinguïnreïncarnatie	14
	Poëzie als uitweg	
Koos van Belzen	Humor aan de Vecht	15
	De kersentuin	16
Roelof van Ettikhoven	Vlucht langs de drooglijn	
	Capitaine Mobyette	17
Alexis de Roode	In memoriam papier	18
Annet Koops	J	19
	Gedicht in de lengte	
Arnout Manger	Een dichter	20
	Aan een klein meisje	21

Zelvoyca Egbers

Mijn herinnering in een usb

Mijn herinnering in een usb
Ik ging naar het Muiderslot, Eva en Salomé gingen mee
Ik stop het in een usb
Dan in een kist in een kasteel en in een grot, toch hé
Ben jij een bewaker, bewaak je de grot,
doe je mee
Mijn herinnering in een usb

Luka Jaspers

Mijn moeder - *Tosca Ceder*

Mijn moeder heeft wel zeven
Ogen in haar rug
en in haar achterhoofd.
En dan nog twee van voren.
Soms wil ik in de baarmoeder terug
Dan kan ze mij niet zien
en kan ik alles horen.

Maurits Brouwer

Voor haar

Ik wil haar bezingen
Mijn schat
Grote plaats in mijn leven
Zij is er altijd voor mij

Ik zie haar zo graag
Met haar ben ik vrij
Als een spin in het wereldwijde
Als ik haar niet zie
Bel ik haar

Wie ons wil scheiden
Omdat we teveel samen zijn
Wie zijn zij?

Eens liet ik haar vallen
Maar zal haar nooit
laten barsten
Dan moet ze weg
Mijn mobiel.

Julian Ceder

Rotown magic – *Jules Deelder*

Rotterdam is niet te filmen
De beelden wisselen te snel
Rotterdam heeft geen verleden
en geen enkele trapgevèl

Rotterdam is niet romantisch
heeft geen tijd voor flauwekul
is niet vatbaar voor suggesties
luistert niet naar slap gelul

't Is niet camera-gevoelig
lijkt niet mooier dan het is
Het ligt vierkant hoog en hoekig
gekanteld in het tegenlicht

Rotterdam is geen illusie
door de camera gewekt
Rotterdam is niet te filmen
Rotterdam is vééls te ècht

Piet van den Akker

Socotra

mannenkoppen van basalt
zonen van het ras der nachten
getekend door duizend geheimen
tussen de rozen van de woestijn
en het bloed van de twee broers.

wantrouwen in hun donkere ogen
gitzwart haar krullend onder
de kleuren van hun khatra
hun zwarte gezichten verweerd
door eindeloze zandstormen.

met voorhoofd en neus begroeten ze elkaar
volgens het oude verbond van de woestijn.

Vluchteling

de woorden die hij roept,
wie heeft er oren naar?

zijn leven is een boek,
hij leest het zelf – wie anders?

de geheimen die hij bewaart,
wie taalt er naar?

opgesloten is hij in zijn taal,
wie komt hem daar bezoeken?

wie kan zijn eigen taal verlaten
om zijn taal binnen te gaan?

Jantien van der Lecq

Godenkinderen

Niemand die ons daar zo door de stad ziet gaan.
Zal denken, eeuwig zonde is dat nou ze hebben kleren aan
Zij weten niet wat wij wel weten, en wat ik nu vertel.
Als wij wat ruilen zouden, echt, dan waren wij het stel
Wat borstveles van jou op mijn cups, ze zouden er naar fluiten.
En god wat zou het enig zijn, als wij ruilden van kuiten
Alsof het een bedoeling heeft is van jouw hoofd wat haar verdwenen
dat niet te onderscheiden is van de donsgroei op mijn benen
Wat zou mijn fors skelet jou passen en denk je mij eens in,
met jouw fijn-fragiele botjes onder mijn zachte babyskin
Dan resten nog wat fijne kneepjes, tien centimeter schenk ik jou.
Ik neem die zachte neus graag over en ook dat voorhoofd zonder vouw
Mijn schat maar goed dat ze niet weten hoe het met ons is gesteld.
We hebben ook nog ware liefde, dat had ik nog niet eens verteld
Twee godenkinderen, dat kan dat minne mensengebroed niet hebben, nee.
Weet je wat, we ruilen enkel even als we alleen zijn met z'n twee.

Jerry Baas

Varen op de Vecht

De Vecht stroomt
Sloepen varen
Mensen praten
Drinken wijn
Eten toastjes
Drinken meer wijn
Praten luider
Eten wordt vergeten
Deining deert niet
Wijn wordt gemorst
Praten wordt schreeuwen
De wijn is op
Bier uit blik
De misselijkheid slaat toe
De gesprekken staken
De wal is vlakbij
Waar leggen we aan
Een harde klap
Snel van boord
Naar huis
Naar bed
Morgen weer varen.

Even geen grap

Even geen grap...

De naakte waarheid kocht van bitterheid, een bijzondere rol cadeaupapier.

Een bijzondere rol cadeaupapier, vol gein, grappen en grollen.

Grollen met slechte grappen was niet geinig genoeg.

Genoeg was het rolletje cadeaupapier ook niet.

Niet onopgemerkt haalde humor wat doeken.

Doeken, cadeaupapier sieren de naakte...

de naakte waarheid, even.

Even weer blij.

Blij van...

Van...

Van boosheid, kocht de naakte waarheid een enorme grappige hoed.

Een enorme grappige hoed om onherkenbaar gracieus te zijn.

Zijn hoed werd ineens meegesleurd door een hoos.

Een hoos van gebeurtenissen, feiten en realiteiten.

Realiteiten, verscholen achter te veel grappen.

Te veel grappen zonder humor.

Humor is geen horror.

Horror, ontgoochelt, verschrikt.

Verschrikt, wie?

Wie...?

Wie van bangheid, de naakte waarheid niet durft te ontkleden.

André Branderhorst-Molenaar

Humoristischer

Humor ligt op straat

Uitzonderlijk naast geplaatste grappen en grollen

Magische formules zonder dollen

Over mag ik een zacht gekookt ei? "Mijn collega komt eraan mijnheer.."

Rare fratsen stemmen blij en blijken lachwekkend zondermeer

Iedereen mag gratis schaterlachen met de kleurrijke clown om zijn vreemde pruike

Schuddebuiken door een keur voor komisch woordgebruik

Tegenover hen stond links de rechter die linker dan de rechtse bleek

Levensleek haar glimlach en publiek serieus

Schreeuwende mimiek na gekke bek en lange neus

Cabaretiers vermaak dames en heren applaudisseren

Hilarische verbeeldingen boeien en bloeien onverbloemd

Er wordt zelfs geprobeerd humor te definiëren

Rescenten maken hen helaas wereldberoemd

Ellen Dijkstra

Bijna Nooit - *Judith Herzberg*

Bijna nooit zie je een vogel in de lucht
Zich bedenken, zwenken, terug.

Soms vaak - *Judith Herzberg*

Een bok staat
Bij gebrek aan berg
Vaak boven op
Zijn hok

Eerst leek het - *Judith Herzberg*

Eerst leek het een ver ezeltje
toen werd het de schreeuw van een pauw
maar het pijnlijk krijsen bleek vlakbij
de verliefde vorm van miauw.

In Münster - *Judith Herzberg*

In Münster hangen aan de dom
de kooien nog waarin de ketters
werden uitgedroogd.

Iedereen heeft nieuwe schoenen aan
de prijsjes zitten nog
onder de zolen.

Schietgebedje - *Judith Herzberg*

Er was eens een bom
die viel door de lucht
Waar zou ik op vallen
vroeg hij net nog vlug.
Ik hoop in de zee
want ik hoor bij gerucht:
daar bezeer je je
nog het minste mee.

Helen van Dijk

Pinguïn reïncarnatie - *Anoniem*

We kleumen gedurig, een duizendtal
Als kegels die wachten op een bowlingbal
Ik zit op een ei met m'n dikke kont
Een kuiken waggelt verwaasd in het rond.

Je hebt op de schotsen maar weinig gemak
Soms kun je je wassen in een wak
Maar uitgebreid poedelen kan je vergeten
Want anders wordt je kroost opgevreten.

Ik was in m'n vorige leven vast
Zo'n moeder die nooit op haar kinderen past
Nu moet ik broeden, wel zestig dagen
Hoe kan een vrouw zo iets verdragen ?

Toch heb ik besloten mijn best te doen
Voor Boeddha geef ik hem van katoen
Want stel je voor dat ik het hier verknaal:
Dan kom ik misschien wel terug als kwaal!

Poëzie als uitweg - *Jantine van der Lecq*

Ik ben zo depri als een deur
Ik zie het echt niet zitten
Ik denk waar dient het allemaal veur
Ik wil alleen maar pitten
Maar dan is daar de poëzie
Die brengt mij in balans
Geeft mij een vriend, opent mijn hart
Ik pak die microfoon, ik grijp mijn kans
Daar sta ik nu, moedernaakt
Mijn ziel onder mijn arm
Ik kijk naar u, u kijkt naar mij
Ineens voel ik mij warm
Een opvlieger, de overgang!
Dat kan er nog wel bij
Ik ga er weer bij zitten want
Het is alweer voorbij.

Koos van Belzen

Humor aan de Vecht

Rivier, rivier, mijn Drôme, rivier
Mijn pas-par-tous en stromend souvenir
Met humor wil ik je mondiaal bezingen
en zo met Grolsch en Amstel bier omringen

Zoals jij meandert als de Rijn en Rhône
ben je een wonderschone amazone
De Vecht, mijn kleine, Europese Rio Grande
en watersieraad van de lage landen

Nu wat minder Franser als de Seine en de Loire
blijf ik jou met zoveel Vechtplezier bevaren
en al denkend aan Holland door mijn ontroer-gebied
Hoe tap ik toch mijn humor in dit lied

Met klanken Ee en Aa en zeker IJ
schenk ik slechts water voor mijn Poëzij

En als ik straks onder de wol ga
in dommel, en droom over brede rivieren
zoals een mooie Miss-Souri, Miss-World en Miss-Sippi
raak in een flow als een moderne hippie
Fluisterend: mijn Vecht, jij alleen
wil ik met liefde en humor versieren

De kersentuin

Waait nog de wind door de kersenvloemkruin
als de stad rukt op en raakt natuurdomein?

Rest er, o Tsjechov, nog wel een kersentuin
wanneer de boomgaard van beton zal zijn?

Nooit verdwijnen mag de lentegeur en kersentijd
le temps, le temps des c rises;

mijn spel en jeugdigheid niet kwijt
onze natuur mag niet verliezen.

Het ultieme toneelstuk van mijn dromen:

“Een kersentuin die steeds weer bloeiend terug zal komen

Mooier zal dan de merel zingen
een lied van levende herinneringen.

Want als ik de geur van witte kersenvloesems mis,
weet ik dat mijn jeugd voorgoed verdwenen is.

Roelof van Ettikhoven

Vlucht langs de drooglijn - *Levi Weemoedt – pseudoniem voor Izaak van Wijk*

Vanuit de keuken klinkt allang
niet meer dat oud vertrouwd gezang
dat zo gezellig, in de maat
van een gestaag slinkende vaat,

ópkring'len kon tot aan je deur.
En door een kier komt koffiegeur!
Altijd een koekje, wat een tijd!
Hoog roemde je haar huis'lijkheid

doch wist niet dat zij heim'lijk zon
of ze niet elders beter kon.

Twee nieuwe klompen bood je haar,
'n nieuw schort, een nieuwe bezem, maar:

de deur sloeg dicht, en om je nek
hing het verwrongen afdruiprek.

Capitaine Mobylette - *Levi Weemoedt*

Van zwart haar moet 'k zo huilen
Van blond haar krijg ik 't benauwd...!
ach! vind je 't erg als jij vannacht
je bromfietshelm ophoudt?

Alexis de Roode

In memoriam papier

Je bent goed voor ons geweest, papier,
je bent lang bij ons gebleven,
al waren we niet altijd aardig voor je.

We maakten je uit levende wezens,
moerasplanten, dierenhuid,
beschreven je met heilige woorden,

we eerden je met schoonschrift,
galnoteninkt, bladgoud, miniaturen,
we droegen je als Pascal op het hart,

uit onze eigen lompen werd je gehamerd
in de papiermolen van Hoograven,
maar het was niet genoeg op den duur,

we vroegen je meer en gaven je minder,
er kwamen machines tussenbeide,
we haalden je uit de Zweedse bossen,

steeds afstandelijker werd het tussen ons.

De streling met de pen werd een printer,
hamerslag werd stopcontact, schellak huisstijl,

we werden deel van de machine, wij beiden,
en nu moeten we afscheid van je nemen.

Het enige wat blijft is de geest, informatie

opgesloten in microtransistors, onleesbaar
zonder hulp van algoritmes, vloeibare
kristallen, zeldzaam aardmetaal,

maar we bewaren wel alles, alles, alles,
behalve jou, jij gaat de weg van alle stof,
hier is nog een gedicht, vaarwel.

Annet Koops

Ode aan de man die de poëziebundel schrijft voor de poëzieweek 2017.

J – *Jules Deelder*

Gedicht in de lengte - *Jules Deelder*

J

Is Julian de Joint

de maker dezer dichten

die men alhier doende ziet

zijn geest een weinig te verlichten

Ge-

dich-

ten

zijn

vaak

lang

en

smal

De

mij-

ne

wel

in

elk

ge-

val

Lang

maar

te-

ge-

lijk

ook

kort

Arnout Manger

Een dichter - *Annie M.G. Schmidt*

Piet Pluimers wou het liefste verzen schrijven
over wat late rozen in de zon.

Hij was een dichter en hij wou het blijven.
Hij schreef sonnetten toen hij pas begon.

Het rijmde ook. Maar and're dichters zeiden:
je mag niet rijmen joh, 't is geen gezicht!
Je moet zorgvuldig alle rijm vermijden,
want een gedicht dat rijmt is geen gedicht.

En dan dat metrum! Dat is uit de mode.
't Mag niet van rál de ral de rál de ral.
Punten en komma's, jongen, zijn verboden.
En denk erom: geen hoofdletters vooral.

En nooit een hele zin. Alleen maar brokken.
En rozen mógen wel een keer, maar dan
slechts in verband met baarmoeders en sokken
en zó dat niemand het begrijpen kan.

't Is maar een weet, we zeggen 't je maar even.
Piet had het spoedig door en hij zei: o.
Hij heeft diezelfde dag een vers geschreven,
zijn eerste echte vers. En dat ging zo:

'ik drijf spelden van wanhoop
in de huid van je
grutten wezenloos
woezie woezie 17 en
klaan uit je klukhaar versuikeren
bleke bliezen in schedels met spuigaten
vol blauw gehakt.'

En toen zei iedereen: dat is reusachtig!
En Paul Rodenko schreef een heel lang stuk
in 'Maatstaf' om te laten zien hoe prachtig
het was. Vooral dat 'woezie' en dat 'kluk'.

Alleen Piet Pluimers zelf was niet tevreden.
Hij wou zo graag eens rijmen, want helaas,
hij heeft nu eenmaal 't rijm onder z'n leden.
Maar nee, hij mag alleen met Sinterklaas.

En hij wou graag één keer een komma zetten.
Ach Piet! Over tien jaren slaat het om!
Dan rijmt men weer.
Dan maakt men weer sonnetten.
Dan gaat het weer van póm de róm de róm.

Arnout Manger

Aan een klein meisje - *Annie M.G. Schmidt*

Dit is het land, waar grote mensen wonen.
Je hoeft er nog niet in: het is er boos.
Er zijn geen feeën meer, er zijn hormonen,
en altijd is er weer wat anders loos.
En in dit land zijn alle avonturen
hetzelfde, van een man en van een vrouw.
En achter elke muur zijn and're muren
en nooit een eenhoorn of een bietebauw.
En alle dingen hebben hier twee kanten
en alle teddyberen zijn hier dood.
En boze stukken staan in boze kranten
en dat doen boze mannen voor hun brood.
Een bos is hier alleen maar een boel bomen
en de soldaten zijn niet meer van tin.
Dit is het land waar grote mensen wonen...
Wees maar niet bang. Je hoeft er nog niet in.